

На наш погляд, не слід ототожнювати процедуру здійснення організаційних відносин, яка може носити публічний характер, і саме цивільні матеріально-правові організаційні відносини, які є підставою виникнення даної процедури і має виключно цивільно-правову природу.

Так, «зародження» організаційних відносин спочатку обумовлено приватним інтересом необхідність визначення статусу суб'єкта або об'єкта цивільних правовідносин або цивільно-правового правочину. Матеріально-правові норми, які закладають основу правового регламентування організаційних відносин, спочатку мають цивільно-правову «прописку». Тобто процедура здійснення організаційних відносин є наслідком виникнення цивільно-правових відносин організаційного спрямування і сама по собі не є для зацікавленої особи саме метою, а являє собою засіб досягнення мети, закладеної спочатку на цивілістичному рівні.

Проте, з точки зору правозастосовчої практики, не можна розглядати невід'ємні елементи існуючої правової дійсності відокремлено один від одного і розгалужувати їх за галузевим принципом. Для збалансованого правового регулювання необхідний цілісний і системний підхід. Тому не варто ігнорувати переплетіння цивільно-правових організаційних відносин з процедурними організаційними відносинами публічного спрямування і неминучим проявом міжгалузевих зв'язків в даному правовому явищі.

Отже, особливості, позначені на прикладі базових організаційних відносин, потрібно прийняти і врахувати при доктринальному пошуку особливого методологічного підходу, що забезпечує ефективну регламентацію і реалізацію цивільних організаційних відносин.

Ключові слова: організаційні правовідносини, цивільні правовідносини, фізична особа підприємець, правочин, суб'єкт, об'єкт.

Ключевые слова: организационные правоотношения, гражданские правоотношения, физическое лицо предприниматель, сделка, субъект, объект.

Key words: organizational legal relations, civil legal relations, individual entrepreneur, legal transaction, subject, object.

КОЛОДА ГРИГОРІЙ ЄВГЕНІОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права*

ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНСТИТУТУ ДЕЛЕГУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ ОДНІЄЇ КОМПАНІЇ ІНШІЙ

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких Законів України» (щодо виконавчих органів юридичних осіб та покращення інвестиційної політики) від 22.12.2014 р. № 1526 створює підґрунтя для існуван-

ня нового виду послуг, а саме послуг із заміни внутрішнього менеджменту юридичної особи (Директорів, Генеральних директорів, що є штатною одиницею такої юридичної особи) на зовнішній (управління справами юридичної особи – «керуваного підприємства» («довірителя») – здійснюватиметься фізичними особами, котрих найняла й котрим виплачує винагороду інша юридична особа – «керуюче підприємство» («керуючий юридичною особою»).

У пояснювальній записці до проекту зазначається що передача менеджерських функцій іншій юридичній особі – розповсюджена практика у розвинених європейських країнах, а прийняття законопроекту дозволить нашій країні істотно підвищити рівень корпоративного управління та інвестиційної привабливості, проектом закону також передбачається можливість передачі відповідних повноважень будь-якою юридичною особою, в тому числі юридичними особами публічного права, засновниками яких є держава або територіальні громади в особі відповідних органів публічної влад. У проекті Закону, зокрема, передбачаються:

- визначення змісту та порядок укладення договору про передачу повноважень виконавчого органу юридичної особи;
- права та обов'язки керуючого підприємства та керуваного підприємства;
- правовий режим майна керуваного підприємства;
- відповідальність, умови та підстави відсторонення керуючого підприємства;
- порядок припинення договору про передачу повноважень виконавчого органу юридичної особи;
- порядок внесення в ЄДРПОУ інформації стосовно передачі повноважень виконавчого органу юридичної особи;
- особливості регулювання трудових відносин членів органів управління господарських товариств.

У європейських країнах, де інститут делегування повноважень виконавчого органу однієї компанії іншій існує давно, подібні рішення надають можливість «shareholders» обирати оптимальні умови управління їх активами. Механізм передачі керуючій організації повноважень виконавчого органу товариства використовують, як правило, великі холдингові структури для вибудовування стрункої системи управління активами, що входять до складу холдингу та регулювання їх фінансових потоків. У такому випадку механізм дозволяє зосередити оперативний контроль і управління усією господарською діяльністю складових ланок, і така логіка закладається, і в проекті закону від 22.12.2014 р. № 1526.

Проте, слід зазначити, що імплементація такого інституту на рейки українського законодавства не позбавлено певного кола проблем, так, наприклад, як правило, чітко визначити компетенцію виконавчого органу, навівиши виключний перелік його повноважень, неможливо, тоді як у договірних відносинах між компаніями цінуються чіткість і визначеність. Передача повноважень виконавчого органу однієї ком-

панії іншій створює високі ризики заподіяння керованій корпорації шкоди, з огляду на використання керуючим повноважень у власних інтересах, або ж неотримання прибутків – внаслідок пасивної поведінки (або у деяких випадках бездіяльності) керуючого, який намагатиметься мінімізувати свої ризики щодо відповідальності за заподіяну шкоду. Проте, з іншого боку, повертаючись до поняття «послуги», яке згадувалося раніше, то в такому розрізі, керуюча компанія, навпаки, повинна сама бути зацікавлена в своєму іміджі як якісного керівника задля збільшення кола «клієнтів».

Проте, Автор вважає, що прийняття проекту Закону надасть можливість суб'єктам права застосовувати провідні механізми корпоративного управління, які використовуються у міжнародній практиці, в цілях залучення високопрофесійних керівників для підвищення ефективності управління, вдосконалення організації господарської діяльності юридичних осіб, проте сам законопроект ще потребує доопрацювання.

Список використаної літератури:

1. Проект закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо виконавчих органів юридичних осіб та покращення інвестиційної політики)» [Електронний ресурс]: проект закону України від 22.12.2014 р. N 1526 – Електрон. дан. (1 файл). – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH16E00I.html – Назва з екрану
2. Пояснювальна записка до проекту закону України «Про внесення змін до деяких законів України (щодо виконавчих органів юридичних осіб та покращення інвестиційної політики)» [Електронний ресурс]: пояснювальна записка до проекту закону від 22.12.2014 р. N 1526 – Електрон. дан. (1 файл). – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH16E00A.html

Ключові слова: делеговані повноваження, юридична особа, виконавчі органи.

Ключевые слова: делегированные полномочия, юридическое лицо, исполнительные органы.

Key words: delegated powers, legal entity, executive bodies.

КОЛОДІН АРТЕМ ОЛЕКСІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права*

ДО ПИТАННЯ ПОРІВНЯЛЬНОГО АНАЛІЗУ ЧАРТЕРУ І КОНОСАМЕНТУ ПРИ МОРСЬКОМУ ПЕРЕВЕЗЕННІ ВАНТАЖУ

Особливості регулювання морського перевезення вантажу по коносаменту і на підставі чартеру можна виявити за допомогою порівняльного аналізу, для проведення якого необхідно розглянути питання правового регулювання цих видів морських перевезень. При пере-